Kome dati povjerenje na parlamentarnim izborima

Podijelilo se je koliko se je moglo. Nema više mane s neba. Neće je biti ni sutra ni prekosutra. Pijanstvo je završilo. Dolazi mamurluk. Narod kaže: željezo se kuje dok je vruće. Zato što prije na izbore dok se građani nisu otrijeznili. Važno je dobitiÂ izbore i nastaviti po starom. Premijer Andrej Plenković je svjestan da je ljubav plaćena poklonima vječno gladna. U olovnim vremenima sve se mijenja – na gore. Zato izbori sada i odmah. Sindikati su svojim „nerazumnim“ stavom kako ne prihvaćaju smanjenje plaća djelatnika u javnom sektoru pokazali, po premijeru, i dokazali kako bi odgoda izbora za jesen bila pogubna za njegovu stranku i njega osobno.

U Saboru je donesen rebalans proračuna. Rebalans proračuna pokazuje birokratski pristup depresiji ove Vlade koja će se dodatno produbiti. Kratko rečeno rebalans proračuna je s motrišta ekonomske politike - razočaravajući. Rebalans proračuna ne sadržava elemente ekonomske politike. Rebalans proračuna nam kazuje kakvo je tragično stanje glede poreznog kapaciteta hrvatskih poreznih obveznika. Izostat će porezni prihodi na dohodak i dobit. Ostaju porezi na potrošnju koji bilježe snažno potonuće. Â Zapravo rebalans proračuna nam daje odgovor koliko se je, u postojećim uvjetima, moglo podijeliti, s jedne strane, opravdanje i „utemeljenost“ donesenih mjera, s druge strane, i, s treće strane, dokaz kako se je sve što se je imalo već podijeljeno. Sjećamo se kako je proračun za ovu godinu pun samopouzdanja predstavio je premijer Andrej Plenković. Po mišljenju vladajućih bila su to dobra, čak odlična, vremena. Rebalans proračuna nam je predstavio ministar financija Zdravko Marić. Premijera Andreja Plenkovića nije bilo kako bi Saboru obrazložio političke razloge, kako često naglašava važnost svojih stavova, zašto je potrebno izvršiti upravo ponuđeni rebalans proračuna. Makroekonomske osnove predloženog rebalansa proračuna su, malo je reći, alarmantne. Ipak, valja upozoriti kako je računica koja nam je prezentirana prilikom predstavljanja rebalansa proračuna – neuvjerljiva. Stvarno stanje je lošije u odnosu na prezentirano. Tako nam je kazano kako se predviđa pad aktivnosti turističkog sektora za 70%. U slučaju pada aktivnosti turističkog sektora za 70% ostali dio gospodarstva morao bi povećati gospodarske aktivnosti. Nije nam kazano koje će grane kompenzirati pad turističke aktivnosti. Naime, pad aktivnosti turističkog sektora od 70% predstavlja pad gospodarske aktivnosti od 11,9%. Rebalans proračuna je rađen pod pretpostavkom pada gospodarske aktivnosti od 9,4%. Nešto tu „ne štima“. Nešto „ne štima“ ni sa procjenom pada poreznih prihoda. Moja je procjena da će pad poreznih prihoda biti veći od predviđenih 25 milijardi kuna na razini opće države. Veći pad poreznih prihoda znači veći proračunski deficit. I ne samo to, moji proračuni pokazuju kako će javni dug na kraju ove godine biti iznad Â 100% BDP-a. Preslagivanja na rashodnoj strani proračuna pokazuju kako je cilj

rebalansa proračuna smanjiti proračunski deficit koliko je to moguće što će, sa svoje strane, pokazati kako je vlada bila razumna, pravovremena i iznad svega odgovorna. Nije važno što su socijalni aspekti u potpunosti zanemareni. Sirotinjo i Bogu si teška. Prema tome, možemo zaključiti kako smo dobili prvi u nizu rebalansa proračuna s kojima će se suočiti novi saziv Sabora. To nije dobro jer valja shvatiti, kako voli kazati premijer Andrej Plenković, da proračun uvijek i svuda predstavlja sumarni izraz plana ekonomske politike. Proračun je temeljni instrument ekonomske politike. Rebalans proračuna pokazuje kako Vlada ne namjerava poduzimati mjere kako bi se smanjili pogubni učinci depresije. Tako doneseni paket mjera postaje priča bez sadržaja. Podsjetimo, Vlada se je odrekla očuvanja radnih mjesta – nakon svibnja nema mane s neba u iznosu od 4.000 kuna po zaposlenom. Vlada nema financijskog kapaciteta da zadrži postojeću razinu nezaposlenosti. Umjesto prikrivene nezaposlenosti, što je bio cilj Vlade, dobit ćemo eksploziju nezaposlenosti s pomakom od tri mjeseca kako sam to tvrdio prilikom donošenja prvog i drugog paketa mjera u ožujku i travnju.

Cilj ekonomske politike mora biti jasan i svima razumljiv. Cilj mora sadržavati mjere izlaska iz depresije i dinamiziranje razvoja gospodarstva. Kao cilj ekonomske politike u narednih četiri godine odredio bih povećanje pokrivenosti uvoza izvozom roba sa sadašnjih 55,4% na 70%. To je ambiciozan zadatak. U kojoj je mjeri cilj ambiciozan pokazat ću temeljem ostvarenih rezultata izvoza i uvoza roba u 2019. godini. U prošloj godini Hrvatska je izvezla roba u vrijednosti od 12.848 milijuna eura, a uvezla 23.194 milijuna eura što predstavlja spomenutu pokrivenost uvoza izvozom od 55,4%. Da je kojim slučajem pokrivenost uvoza izvozom 70% tada bi naš izvoz u prošloj godini bio 16.237 milijuna eura što je povećanje od 26,4% u odnosu na ostvareno. Povećanje izvoza od 3.389 milijuna eura predstavlja nešto iznad 6,3% posto ostvarenog BDP-a u prošloj godini. Povećanje pokrivenosti uvoza izvozom najbolji je pokazatelj rasta konkurentnosti hrvatskog gospodarstva. Optimisti, koji su brojni u vrijeme parlamentarnih izbora, će kazati kako je cilj prenisko postavljen. Ja im odgovaram – recite mi to kad dosegnemo pokrivenost uvoza izvozom od 70%.